

28 DES. 1961

VÅRTLAND

BJARNE HØYE
sjefredaktørEINAR KVALE
redaktørFINN MELBACK   INGAR HAGEN
utenriksred.   red.sekr - kirke, kultur

Red.: Hausmannsgt. 23 - Tlf. 3334 75 - Adm.: Storgt. 23

Infiltrasjon og provokasjon

12-04-015

NOE av det som er skjedd i den siste tid i forbindelse med oppførelsen av den kinesiske «Draken» i Operaen er vel verd å notere seg til opplysning og belæring. Selve forestillingen har gitt tusener av mennesker her i Oslo liksom i flere land et innblikk i den kinesiske revolusjons tragedie fremstilt av kinesere selv, som har opplevd den og funnet veien ut av den til et åndens og frihetens svar på den røde bitterhet og elendighet.

Det er klart at det røde China har hatt vanskelig for i fred og ro å døde en slik ideologisk offensiv som endog er begynt å erobre massene. Derfor har det i land etter land på høyeste hold søkt å skape vanskeligheter for general Ho, en av det moderne Chinas grunnleggere og ledende skikkelser, og som i dag står som «Drakens» beskytter. Av gode grunner har det mislykkes for dem å gjøre ham til varg i veum offisielt. Generalen har fått lov til å bevege seg og opptre fritt. Det skulle også bare mangle!

DET er også klart at de kommunistiske taktikere har mange andre strenger på sin bue når det gjelder å ramme dem som står i veien for deres mål. Og noe av det som er skjedd under oppførelsen i Operaen, og som kulminerte med pipekonserten sist fredag like foran julehelgen, demonstrerer dette. Deres aksjoner begynte med infiltrasjon og kulminerte med pro-

vokasjon.

INFILTRASJONEN hadde et skjær av humør og var tilsynelatende nokså uskyldig: En infiltrasjon med hvite mus! Den ble startet allerede under premieren. Det begynte her og der plutselig å kry av hvite mus med tydelig sikte å få de små dyr anbrakt i fanget på det kvinnelige publikum. De voldte nok en del forskrekkelse i benkeradene, men skapte ikke noen panikk. Det ble stort sett ikke mer forstyrrelser av dem enn av de spredte pift fra enkelte individuelle bråkmake. Kort sagt: Ridderne av de hvite mus oppdaget hurtig at deres infiltrasjonsmanøvre mot «Draken» var mislykket, og at det trengtes sterkere saker for å nedlegge den.

SA var det de røde gikk over til å forsøke seg med provokasjonsteknikken. Forestillingen skulle ødelegges på «legal» vis ved en «spontan» massereisning blant publikum. Under dette var det meningen å bringe MRA-mennene i salen til i raseri å forløpe seg til noe som var — eller kunne bringes til å se ut som — voldshandlinger mot et «sagesløst» publikum. Og med som resultat en kjempe-skandale for de «moralsk opprustedede» utlendingene, som på fascistisk vis i et norsk teater overfalt et norsk publikum fordi det benyttet sin frie rett til å gi uttrykk for sitt mishag med deres forestilling. Med bilder skulle skandalen illustreres. Det var

sørget for at iallfall Dagbladets fotograf var til stede

NA gikk det ikke akkurat slik som de kommunistiske organisatorene hadde håpet

og tenkt, trass i det omhyggelige opplegget. De par hundre røde ungdommene var på plass og fordelt på de strategiske punkter i sal og på galleri med eldre kommunister mer diskret i bakgrunnen til å ta en hånd med i dirigeringen om det trengtes. Man var utstyrt med politifløyter innkjøpt for anledningen. Ifølge opplegget skulle man da også stå på politiets side mot de fremmede «fascister».

MEN det gikk, som sagt, ikke som de hadde tenkt. Riktignok var det en engelskmann (gift med en norsk dame) som i vrede søkte å ta fløyten ut av munnen på en piper i nærheten som pep midt under den norske nasjonalsangen. Han ble belønnet med et kraftig slag over hodet av bråkmake, men vi tror neppe det skal lykkes dem å spinne nasjonal silke på den aksjonen fra en utlending. Ellers mislyktes de rødes forberedte plan om å utnytte nasjonalsangen til å skape kaos og forvirring i programmet.

DET eneste brukbare Dagbladets fotograf i demonstrantenes interesse fikk ut av sin virksomhet var pussig nok et bilde av undertegnede redaktør av VL som forsøker

28. DES. 1961 VÅRT LAND

å trenge seg fram mellom benkeradene for å tale et Pauli ord med en av de mest aktive kommunistiske ledere for demonstrantene. Vedkommende trakk seg ned mellom stolene og lå der og pep av sine lungers fulle kraft på sin politifløyte og ropte avvekslende på politiet etter hjelp! Situasjonen var grotesk! Dagbladet skal ha mange takk for bildet. Virkelig humoristisk ble den da politiet en stund etter kom for å «hjelp» denne helten i grønn genser ut av lokalet. Da pep han ikke lenger etter politiet, men kjempet av all sin kraft mot tre politimenn. Antagelig

var han en av de mange demonstranter som til slutt etter den røde parole, lot seg bære ut av politiet!

DE røde ble som rett og riktig var, fanget inn i sitt eget nett av renkespill. Vi går ut fra at de iallfall må betale politiet et passende honorar for bæringen. Man kan ikke vente at lovens hånd skal kunne rekvireres rent gratis til en slik budtjeneste. Hvis man da ikke skal velge å betrakte de mislykte røde bråkmakere som «prøver å tenne verd».

SENERE har vi fått besøk av et par av piperne med en vennlig anmodning om fra den ene, hr. Bjørn Qviller, om å ta inn sju «Spørsmål til Bjarne Høy». Ved fornyete overveielser har vi funnet det rett og riktig å si nei til anmodningen. Vi gjør ham ikke noen tjeneste ved det som menneske. De fleste av spørsmålene er av den «belastede» art at de bare kan tjene ett formål: den vanlige kommunistiske baktalelses- og løgnkampanje mot personer og ideer de ikke liker. Vi har ikke spalteplass til å stå til tjeneste for den slags. Og hr. Qviller er en for bra ung mann til å kolportere den slags søppel.